
**Notas Criticas in Philostrati Vitas Sophistarum Scripsit C.
L. Kayser (Portuguese Edition)**

Kayser Carl Ludwig

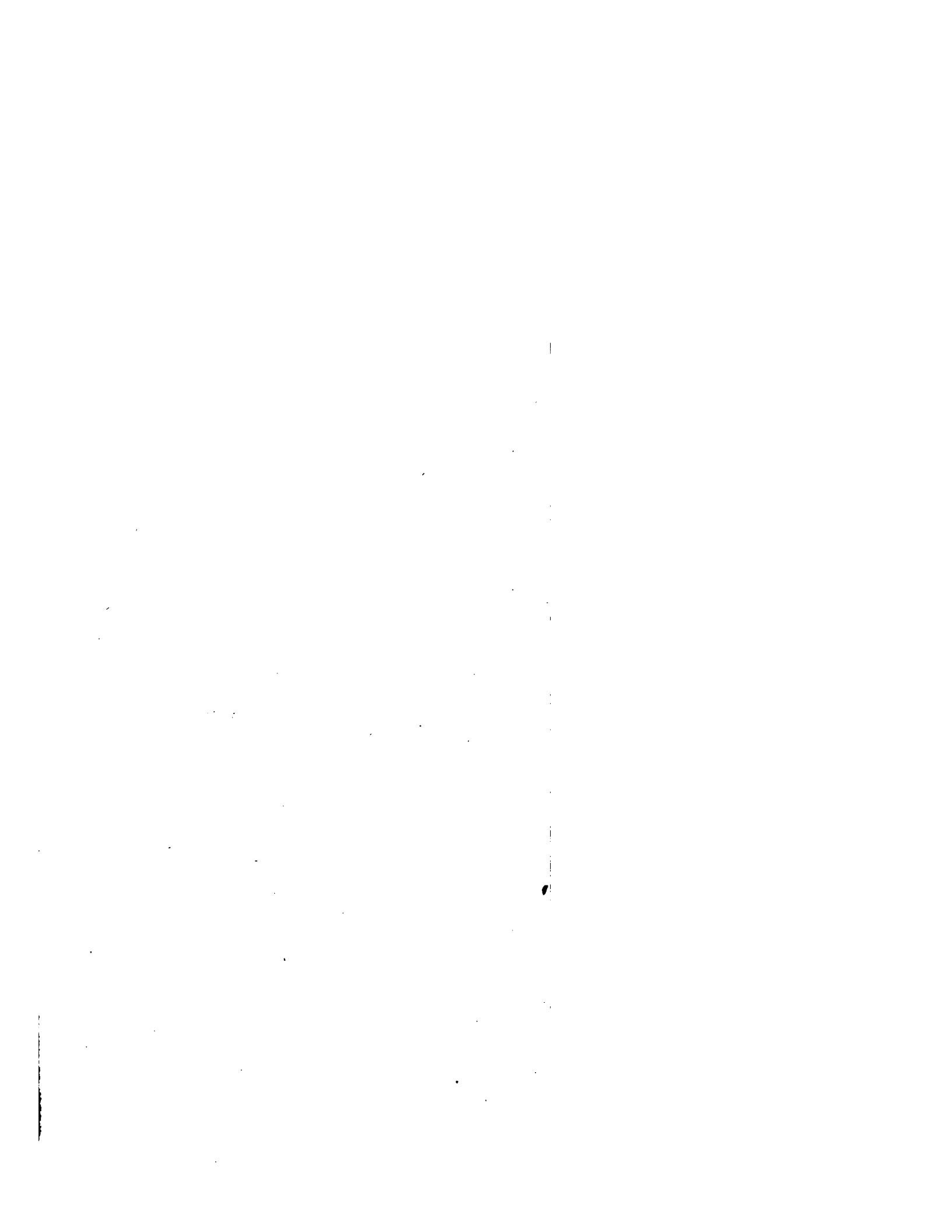

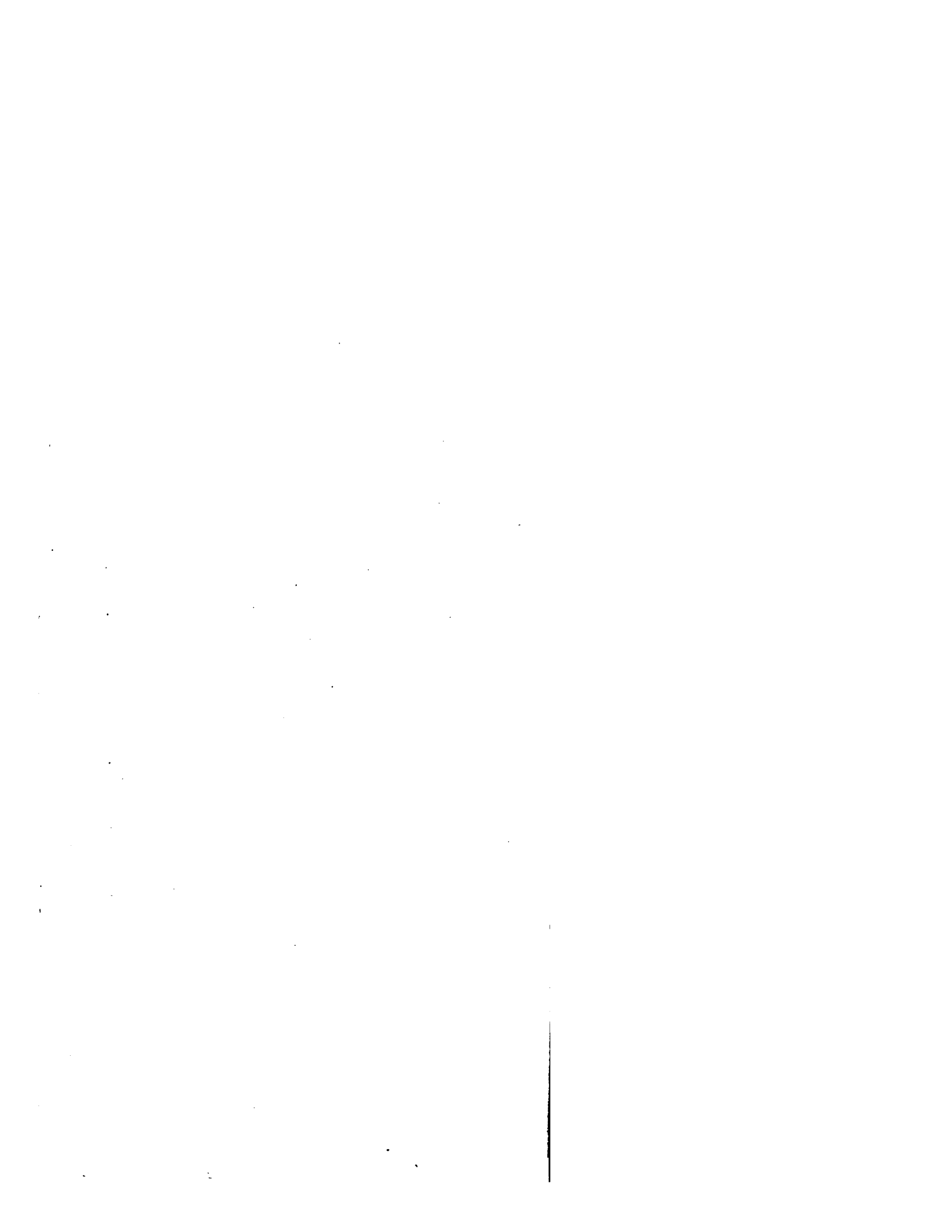
Title: Notas Criticas in Philostrati Vitas Sophistarum Scripsit C.L. Kayser (Portuguese Edition)

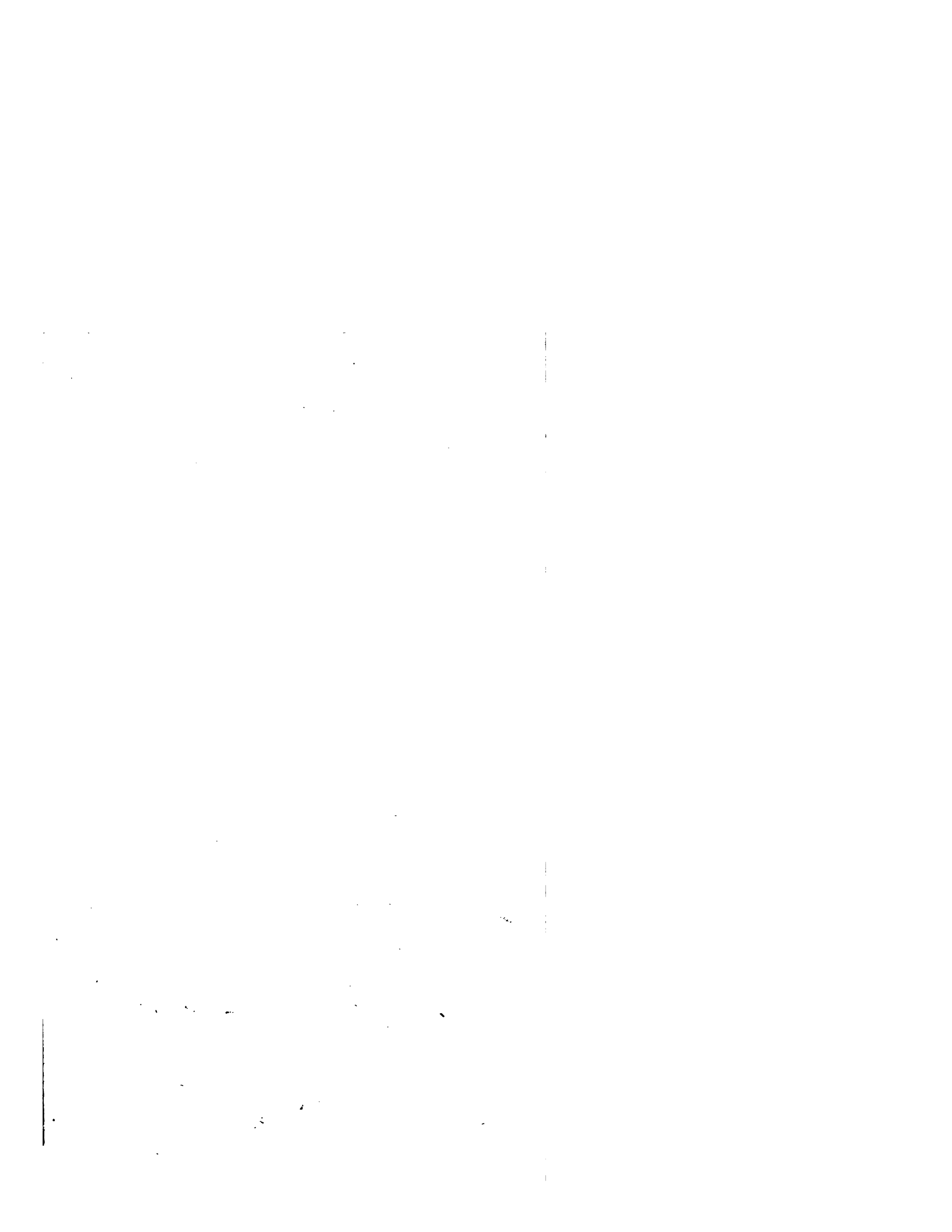
Author: Kayser Carl Ludwig

This is an exact replica of a book. The book reprint was manually improved by a team of professionals, as opposed to automatic/OCR processes used by some companies. However, the book may still have imperfections such as missing pages, poor pictures, errant marks, etc. that were a part of the original text. We appreciate your understanding of the imperfections which can not be improved, and hope you will enjoy reading this book.

NOTAS CRITICAS

IN

PHILOSTRATI

VITAS SOPHISTARUM

SCRIPSIT

CAROLUS LUDOVICUS KAYSER

PHILOSOPHIAE DOCTOR.

HEIDELBERGAE.

SUMTIBUS J. C. B. MOHR, BIBLIOPOLAE ACADEMICI.

MDCCCXXI.

132.

135.

P R A E F A T I O.

Haec dissertatiuncula iam nunc prodit, cum per caussas, quas hîc afferre nil adinet, amplius in scriniis retineri non potuerit, itaque si multa Tibi B. L. displiceant, facilius mihi ignosces, etiam ea, modo limandi potestas relicta esset aliquando correcturo. Ceterum de brevi opere nolo esse longus, videant doctiores, numquid mutato saepiuscule Olearii textu assecutus sim; hoc datâ occasione indicatum volo, Vitarum harum me meditari editionem, cum pluribus ero et scientiae et Manuscriptorum auxiliis instructus, faciendam; qua in opera si quis mihi opitulari velit, me ad quamvis remunerationem semper quam promtissimum habebit.

Hucusque iam expertus sum officium Viri doctissimi P. C. HESSII, qui varias lectiones Cod. Gud. (ex bibl. Guelpherb. n. 125.) easque in quaque fere pagina ad emendandam Vulgatam facientes, mecum communicavit. E nostrae universitatis bibliotheca praesto erant mihi et Cod. Palat. 132. Var. lectiones, plerumque cum Gud. consentientis, interdum pro-

prium quid afferentis, desinentis tamen post Vitam Herodis; et editio Florentina ann. 1517, etiam haec multa praebens, neglecta ab editore Lipsiensi (cf. Jacobs ad Imag. praef. p. XXI). Deinde non carebam H. Valesii Emendationum libris III, a P. Burmanno 1740. Amstelodami editis, quibus haud pauci loci ex his Vitis sanati sunt.

Plurimum denique commendationis isti opusculo sparsis passim adnotationibus conciliavit Vir summe venerandus G. FR. CREUZER, qui hoc quoque benevolentiae in me suae, meritum meum longe superantis exstare voluit monumentum. Vale B. L. meisque inceptis fave.

Scribebam Heidelbergae, octavo die ante Calendas Iulii MDCCCXXXI.

DEDICATIO.

P. 479. οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν
οὐκ ἐκ πατέρων ἀλλ' Ὀμήρου δὴ μόνον, ἐπιμνη-
σθέντα.

Verba ξὺν τῷ πατρὶ, quae post μόνον in codd.
et edd. leguntur, Oleario „tanquam superflua lituram
mereri videbantur“. Erravit vir doctus; ξὺν τῷ πα-
τρὶ proba lectio est, ab illo repudiata, quum respice-
ret ad superiora ἐκ πατέρων, quae ipsa valde vereor,
ut sint sana. Nam tum μόνον quo referatur post nega-
tionem absolutam οὐκ ἐπὶ πατέρων non habet, nec
ἀλλὰ μόνον pro εἰ μὴ hoc orationis nexu sumi potest.
Itaque credam potius οὐκ ἐκ πατέρων factum esse per-
mutatione non insolita (cf. Jacobs ad Achillem Tatium
p. 493.) ex οὐ πάντων sive οὐχ ἀπάντων, quae bene
responderent praecedentibus οὐ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπ'
εὐδοκίμων. Ceterum de hoc libro Critiae vide quae
placuerunt Viro doctissimo G. E. Webero in dissertatione
de Critia tyranno, Francof. ad M. 1824. et N. Bachio,
fragmenta Critiae p. 99 sqq.

P. 480. τὸ δὲ φρόντισμα τοῦτο. Cod. Gud. ad-
jicit τοῦ λόγου, valde probante Jacobsio ad Achill.
Tat. p. 426.

PROOEMIUM.

Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν, ῥητορικὴν ἡγεῖσθαι
χρὴ φιλοσοφοῦσαν διαλέγεται μὲν γὰρ ὑπὲρ ὧν οἱ

φιλοσοφούντες. ἃ δὲ ἐκεῖνοι τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενοι καὶ τὰ σμικρὰ τῷ ζητούμενῳ προσβιβάζοντες, οὐκ ἔφασι γινώσκειν, ταῦτα ὁ παλαιὸς σοφιστὴς ὡς εἰδὼς λέγει.

Olearius ea sic vertit: „quae tamen illi interrogatiunculas subornantes — — se quidem ignorare dicunt“ etc. quasi Philostratus scripsisset ὑποκαθήμενοι, quae confusio haud rara, ut notat Dorvillius ad Charitonem p. 498. etiam locum in Imaginibus (p. 841. ed. Ol.) ἄγριον δὲ ὄρα καὶ ὑποκαθήμενον ἔτι corruptum tenuit ante Sospitatorem ejus libelli Jacobsium, qui veram lectionem firmavit simili loco ex Heliodori Aethiopicis (ed. Coray p. 71.) τῇ δὲ Χαρικλείᾳ ὄναρ ἐφοίτησεν, ἀνὴρ τὴν κόμην ἀύχμηρός, καὶ τὸ βλέμμα ὑποκαθήμενος. Illo nos quoque utemur, ut probemus accusativum τὰς ἐρωτήσεις non eo, quo alibi (cf. V. S. II. 2. p. 566. II. 26. p. 614. Heroica p. 685.) sensu additum esse verbo ὑποκαθήμενος, sed remotioris, ut grammatici dicunt, objecti significationi inservire. Commode laudabis hic illud ex Vita Apollonii VIII. pag. 325. ὑφέρπων (Domitianus) τὴν ἐρώτησιν.

Quod autem ex notione verbi ὑποκαθῆσθαι perspicuum est, videtur Philostrato Socratica ratio disputandi minus placuisse, idque etiam aliunde apparet. Ita Dionem Prusaeum laudans haec dicit: ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας ἦθος οὐ κοινὸν οὐδ' εἰρωνικόν, ἀλλ' (sic lege cum cod. Gudiano et Palatino pro vulg. εἰρωνίζον καὶ) ἐμβριθῶς μὲν ἐγκείμενον, ubi certe respiciuntur Socratici, cf. Vit. Apollonii I. p. 21 sq. IV. p. 141.

ἤρμωσται δὲ ἢ μὲν τῇ ἀνθρωπίνῃ μαντικῇ, ἢ Αἰγύπτιοι τε καὶ Χαλδαῖοι, καὶ πρὸ τούτων Ἴνδοι

ξυνέδεσαν, μορίοις ἀστέρων στοχαζόμενοι τοῦ ὄν-
τος κ. τ. λ.

Ni fallor, obversatum est Nostro haec scribenti
illud Platonis Phaedr. p. 244. c. ἐπι καὶ τὴν γε τῶν
ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος διὰ τε ὀρνίθων
ποιουμένην καὶ τῶν ἄλλων σημείων, ἀτ' ἐκ διανοίας
ποριζόμενον ἀνθρωπίνῃ οἴησι νοῦν τε καὶ ἱστορίαν
οἰονοηστικὴν ἐπανόμασαν; cujus loci ratione habita
non inivius amplectar lectionem Cod. Gud. σημείοις
ἀστέρων. Fortasse etiam στοχαζόμενοι τοῦ μέλλον-
τος scribendum est, ut illic habes ζήτησιν τοῦ μέλ-
λοντος, quod τῇ μαυτικῇ magis convenit.

P. 481. ἡ μὲν δὲ ἀρχαία σοφιστικὴ, καὶ τὰ φι-
λοσοφούμενα ὑποτιθεμένη διήξει αὐτὴ ἀποτά-
δην, καὶ ἐς μῆκος.

Corrigendum videtur ἀτὰρ pro αὐτῇ. Ea litte-
rarum confusio plures codd. obsidet etiam in loco Ima-
ginum I. p. 796. περὶ αὐτὰ (αὐτὴν praebent Mss.)
ὡς ὄρας τὰ ὄρη. ἀποτάδην καὶ desunt in Cod. Gud.
non recte; nam Philostratus amat eam synonymorum
coniunctionem. Ceterum ἡ σοφιστικὴ τὰ φιλοσο-
φούμενα ὑποτιθεμένη idem est ac ἡ ῥητορικὴ φιλο-
σοφοῦσα cf. Initium Prooemii. Simillime Sext. Em-
pir. I. II. adv. Mathemat. τὸ λέγειν ἐν μήκει, καὶ
διεξόδῳ θεωρούμενον ῥητορικῆς ἐτύγχανεν ὄν. V.
Plat. Gorg. 465. e.

P. 482. καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λόγου διὰ πλειό-
νων συντεθέντος (scr. συντεθέντος cum Cod. Gud.)
ἐμμισθον ἐπιδειξιν ἐποιεῖτο Πρόδικος, περιφοιτῶν
τὰ ἀστη, καὶ θέλων αὐτὰ τὸν Ὀρφέως τε καὶ Θα-
μύριδος τρόπον.

Nil minus huc pertinere puto, quam istud τὸ ἐπι
πᾶσι, quod ubicunque legitur in his Vitis, significat